QVÆRITVR; An Parrochi, vel Capellani ad nutũ amouibiles amoueri possint absq; rationali causa?

PRO negatiua vrget textus in cap. vnico in fine, de Capellis Monach. in 6. ibi: *Et ex causa rationabili amoueri:* Cùm loquatur etiam de deputato ad solum exercitium Curæ animarum absque aliqua institutione præcedenti quoad titulum Ecclesiæ, vt notat ibidem Gemin. in princip. vers. notat argumentum, et num. 7. in fine, vers. in eadem glossa. Nam eo ipso quòd Episcopus, ad quem spectat admissio, vt quis exerceat curam animarum, illum præuio examine admisit; non debet absque rationabili causa amoueri: ne ex hoc colludatur etiam authoritas ipsiusmet Episcopi admittentis, et inferatur iniuria admisso.

Confirmatur ex doctrina Innocentij in cap. insinuante per tot. med. vers. et si occurrat, &c. Qui Clerici viuentes, quem sequitur Gemin. in cap. præcedenti, colum. 2. sub num. 9. vers. dicit ibi tamen, de officio Ordinarij, in 6. firmant, Monachum in Monachali officio amoueri non posse absque rationabili causa.

Et in terminis Capellani ad nutum amouibilis, ne fiat iniuria Episcopo admittenti, & ipsi admisso, firmant Ceuallos com. opinio, quæst. foren. 425. num. 1. et sequen. et sequitur Gonzalez super regul. 8. gloss. 5. §. 6. num. 4. et sequen. A qua opinione non dissensit Rota in vna Paceñ. coram Cardinal. Caualerio, quæ est inter eius impress. 72. num. 4.

Et in proprijs, imò & in fortioribus terminis de deputato nutu ad curam animarum tenuit sacra Congregatio Concilij in vna Hispalensi tenoris sequentis.

EMINENTISSIMI, ET REVERENDISSIMI Domini,

MOniales Discalceatæ S. Claræ oppidi de Bornos Hispalensis Diœcesis petunt declarari ab hac sacra Congregatione. An Abbatissa, Moniales, & eiusdem Monasterij Patroni possint Presbyteros seculares, vel Regulares, ab Ordinario examinatos, & approbatos ad inseruiendũ in audiendis confessionibus monialium, & in administrandum eisdem sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ad nutum deputatos, amouere: & alios eorum arbitrio ab eodem Episcopo approbandos, quandocũq; ponere? Et quia in Bulla erectionis sanctæ memoriæ Clementis 8. habentur verba sequentia. *Per vnum, vel plures Presbyteros idoneos seculares, vel quorumuis Ordinum Regulares, ab eodem Ordinario approbandos, & ad Patronorum, necnon Abbatissæ, & Monialium huiusmodi nutu amouibiles, eidem Monasterio deseruire faciendo: & eiusdem Monasterij Abbatissæ, & Monialium, aliarumq; personarum confessiones audiendo, eisq; Sacramenta Ecclesiastica ministrando &c.*

Die xj. Iulij 1626. Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini interpretum respondit. *Electionem quidem huiusmodi Sacerdotis spectare ad Abbatissam, Moniales, & Patronos, præuia tamen approbatione Archiepiscopi: illius verò remotionem non esse permissam nisi ex rationabili causa, ab eodem Archiepiscopo approbanda.*

Et inferioribus terminis de simplici Capellano censuit eadem sacra Congregatio Concilij tenoris sequentis.

Die 17. Februarij 1629. Sacra Congregatio Concilij, &c. censuit: *Capellanos amouibiles non posse amoueri absq; causa: & ideo remittendum prudentiæ arbitrio Eminentissimi Domini Episcipi.*